

§ 102.

Er der, ifølge det optagne Syn, Sandsynlighed for, at et Mord er begaaet, forfølger Dommeren Forbruddens Spor.

§ 103.

Er Mistanken rettet mod en bestemt Person, udsteder Dommeren en Anholdelsesordre, og Sagen forfølges efter de for andre Straffesager gjældende Regler.

§ 104.

Dommeren udsætter Møderne og afholder nyt Møde, naar dertil er Anledning. Sagens Behandling maa fremmes saa hurtigt som Omstændighederne tillade det.

§ 105.

Dommeren overholder Orden i Retsmøderne. Han paaseer, at Enhver, der afgiver Forklaring, og Enhver, der ellers er tilstede, opfører sig paa en sømmelig Maade. Han kan udvise Enhver af Retsalen, der forstyrrer Ordenen, eller paa anden Maade krænker Retsens Værdighed.

§ 106.

Gjør Nogen sig under Forundersøgelsen skyldig i en Handling, der vil være Gjenstand for offentlig Paataale, foretager Dommeren de fornødne Skridt, for at Sagen kan blive undersøgt. Dplyses anden strafbar Handling ved de fremkomne Forklaringer end den, Klagen eller Anmeldelsen lyder paa, foretager Dommeren ligeledes det Fornødne, for at Sagen kan blive undersøgt.

§ 107.

Er Dommeren og den offentlige Anklager enige om, at en undersøgt Sag bør bortfalde, affiger Dommeren en Kjendelse i saa Henseende, der, med en Udskrift af Forhørene, indsendes til Landsoverretten. Finder denne, at Undersøgelsen bør fortsættes, giver den Dommeren, der har ledet Forundersøgelsen, det fornødne Paaleg eller overgiver Sagen til Undersøgelse af en anden Underdommer. Finder Landsoverretten Intet at erindre ved Beslutningen, bortfalder Sagen.

§ 108.

Finder Dommeren, at en Sag bør bortfalde, den offentlige Anklager derimod er af

en modsat Mening, affiger Dommeren en Kjendelse, som meddeles til den offentlige Anklager. Denne gjør sine Erindringer ved Kjendelsen, og Sagen indstilles i Henhold til § 107 til Landsoverrettens Afgjørelse.

§ 109.

Dommeren slutter Forundersøgelsen ved en Kjendelse, naar han finder Sagen tilstrækkelig opløst, for at det kan afgjøres, om Sigtede skal stilles under Anklage eller ikke.

§ 110.

Det er Dommerens Pligt, naar det paa nogen Maade er muligt, at slutte Undersøgelsen saa betimelig, at Sagen kan, dersom Anklage finder Sted, prøves ved den første Rævningsret, der afholdes, efterat Forundersøgelsen er paabegyndt.

§ 111.

Den Kjendelse, hoormed en Sag, der hører under Rævningsret, sluttet, gaaer ud paa, at Sagen overgives den offentlige Anklager, til hvem en Udskrift af Alt, hvad der er foregaaet og nedskrevet i Retsprotokollen, meddeles, inden tre Gange fire og tyve Timer efter Kjendelsens Afstgelse, dersom Sagens Vidtløftighed ikke forhindrer det.

§ 112.

Hører Sagen under Underdommerens Afgjørelse, følges med Hensyn til Sagens hderligere Behandling Reglerne i „Lov om Behandlingen af Straffesager, der høre under Underretternes Omraade.“

§ 113.

Dommeren lader det Fornødne tilføre Protokollen, og giver Retsfriveren, hvor en saadan findes, fornøden Anvisning i saa Henseende. Retsfriveren kan ikke vægre sig ved at nedskrive det, Dommeren lader tilføre Protokollen, men han kan angive sin forskjellige Opfattelse af hvad der er foregaaet. Protokollen underskrives af Dommer og, hvor en saadan findes, af Skriver.

§ 114.

Gjør Dommeren sig under Forundersøgelsen skyldig i utilbørlig Forhaling af Sagen, kan Landsoverretten idomme ham Bøder indtil 200 Rd.